

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1928 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av ett mellan Sverige och Finland avslutat handelsavtal.

Genom en den 24 februari 1928 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 103, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över handels- och utrikesdepartementsärenden för den 13 december 1927 och över handelsärenden för den 24 februari 1928 samt med överlämnande av ett den 14 december 1927 mellan Sverige och Finland avslutat handelsavtal med tillhörande slutprotokoll och deklaration, äskat riksdagens godkännande av berörda avtal jämte slutprotokoll och deklaration.

Det med propositionen överlämnade handelsavtalet med tillhörande slutprotokoll och deklaration är av följande lydelse:

Handelsavtal mellan Sverige och Finland.

Hans Maj:t Konungen av Sverige, å ena sidan, och Republiken Finlands President, å andra sidan, hava, sedan sjöfartsförbindelserna mellan Sverige och Finland genom avtal den 26 maj 1923 reglerats, i önskan att ytterligare stärka och utveckla de ekonomiska förbindelserna mellan de båda länderna, överenskommit att avsluta ett handelsavtal, och hava för sådant ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Jonas Eliel Löfgren; och

Republiken Finlands President:

Ministern för utrikesärendena, professorn Kaarle Väinö Voionmaa och Finlands utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Stockholm Jarl Werner Söderhjelm;

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande:

Artikel 1.

Medborgare, tillhörande endera av de båda fördragsslutande parterna, kunna, förutsatt att de iakttaga här-

Ruotsin ja Suomen välinen kauppasopimus.

Hänen Majesteettinsa Ruotsin kuningas, toiselta puolen, ja Suomen Tasavallan Presidentti, toiselta puolen, ovat, merenkulkusuhteiden tultua järjestetyiksi Ruotsin ja Suomen välisellä sopimuksella 26 päivältä toukokuuta 1923, haluten edelleen vahvistaa ja kehittää taloudellisia suhteita molempien maiden välillä, sopineet kauppasopimuksen tekemisestä ja siinä tarkoituksessa täysivaltuutetuiksi edustajikseen määränneet:

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Ulkoasiainministerinsä, Hänen Ylhäisyytensä Jonas Eliel Löfgrenin; ja

Soumen Tasavallan Presidentti:

Ulkoasiainministerin, professori Kaarle Väinö Voionmaan ja Suomen erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Tukholmassa Jarl Werner Söderhjelm;

jotka, vaihdettuaan hyvässä ja asianmukaisessa muodossa oleviksi havaitut valtakirjansa, ovat sopineet seuraavasta:

1 Artikla.

Kummankin sopimuspuolen kansalaiset voivat tässä kohdin voimassa olevia määräyksiä noudatta-

för gällande föreskrifter, fritt beträda den andra partens område ävensom därstädes obehindrat uppehålla och bosätta sig. De skola i nämnda hänseenden åtnjuta samma behandling som medborgare, tillhörande mest gynnad nation.

Vardera fördragsslutande partens medborgare skola, såframt icke genom detta avtal annorlunda föreskrives, inom den andra partens område i alla avseenden och särskilt vad angår handel, industri, hantverk och andra näringar, förvärv och besittning av lös och fast egendom samt förfogande över sådan egendom åtnjuta samma behandling som medborgare, tillhörande mest gynnad nation.

Ingendera fördragsslutande parten skall pålagga det andra landets medborgare andra eller högre skatter, avgifter eller pålagor, av vad slag de vara må, än dem, vilka upp bäras eller kunna komma att upp bäras av landets egna medborgare eller medborgare, tillhörande mest gynnad nation.

Artikel 2.

Medborgare, tillhörande endera fördragsslutande parten, skola å den andra partens område äga rätt att fritt och obehindrat anlita domstolar och andra myndigheter och skola härvid i fråga om avgifter samt i alla andra avseenden åtnjuta samma behandling som landets egna medborgare. Vad beträffar ställande av säkerhet för rättegångskostnader samt kostnadsfri rättshjälp skall likväl ömsesidigt gälla, vad härom är eller må bliva särskilt överenskommet.

malla vapaasti saapua toisen sopimuspuolen alueelle sekä esteettömästi oleskella siellä ja asettua sinne asumaan. Mainituissa suhteissa he nauttivat samaa kohtelua kuin suosituimman maan kansalaiset.

Kummankin sopimuspuolen kansalaiset nauttivat, mikäli ei tässä sopimuksessa toisin määrätä toisen sopimuspuolen alueella kaikissa kohdin ja erittäinkin kaupan, teollisuuden, käsiteollisuuden ja muiden elinkeinojen harjoittamisessa, irtaimen ja kiinteän omaisuuden hankinnassa ja hallinnassa sekä sellaisen omaisuuden käytössä samaa kohtelua kuin suosituimman maan kansalaiset.

Kumpikaan sopimuspuoli ei saa asettaa toisen maan kansalaisille muita tai suurempia veroja, maksuja tai rasituksia, olkootpa ne minikälaatuisia tahansa, kuin mitä nyt tai vastedes kannetaan maan omilta tai suosituimman maan kansalaisilta.

2 Artikla.

Toisen sopimuspuolen kansalaisilla on toisen sopimuspuolen alueella oikeus vapaasti ja esteettömästi kääntyä tuomioistuinten ja muiden viranomaisten puoleen ja maksujen sekä kaiken muun suhteen nauttia samaa kohtelua kuin maan omat kansalaiset. Mitä tulee vakuuden asettamiseen oikeudenkäyntikuluista ja maksuttomaan oikeusapuun, on molemmin puolin oleva voimassa, mitä siitä erikseen on nyt sovittu tai vastaisuudessa sovitaan.

Artikel 3.

Medborgare, tillhörande endera fördragsslutande parten, skola å den andra partens område vara befriade från nationella tvångslån och tvångsgärder, liksom från alla andra kontributioner, av vad slag de vara må, som kunna komma att påläggas för krigsändamål eller eljest på grund av utomordentliga omständigheter.

De skola likaledes vara befriade från all obligatorisk personlig militärtjänst samt från varje avgift eller pålaga, som utgår i stället för dylik tjänst. I avseende å militära rekvisitioner och andra liknande prestationer skola de i intet avseende behandlas mindre gynnsamt än landets egna medborgare eller medborgare, tillhörande mest gynnsamt nation.

Artikel 4.

Aktiebolag och andra sammanlutningar med ekonomiskt syfte — handels-, industri-, finans- och försäkringssammanslutningar däri inbegripna — vilka lagligen grundats och bestå inom endera fördragsslutande partens område, skola även inom den andra partens område erkännas såsom lagligen bestående. De kunna, därest det andra landets lagstiftning icke lägger hinder i vägen samt förutsatt att alla i densamma givna föreskrifter iakttagas, utsträcka sin verksamhet till detta lands område samt därstädes, i enlighet med gällande lagstiftning, driva sin näring. De åtnjuta därstädes lika gynnsam behandling och hava samma rätt att driva sin verksamhet samt att förvärva, besitta och för-

3 Artikla.

Toisen sopimuspuolen kansalaiset vapautetaan toisen sopimuspuolen alueella kansallisista pakkolainoista ja pakollisista rasituksista, samoin kuin kaikista muistakin pakkosuorituksista, olkootpa ne minkälaatuisia tahansa, joita voidaan määrätä sotatarkoituksiin tai muuten poikkeuksellisten olosuhteiden vallitessa.

He ovat niinkään vapautetut kaikesta henkilökohtaisesta sotapalvelusvelvollisuudesta ja jokaisesta maksusta tai rasituksesta, joka korvaa sellaisen palveluksen. Sotilaallisten pakko-ottojen ja muiden vastaavanlaisten suoritusten puolesta heitä ei saa kohdella vähemmän suopeasti kuin maan omia tai suosituimman maan kansalaisia.

4 Artikla.

Osakeyhtiöt ja muut taloudellisia tarkoituksia ajavat yhtymät — niihin luettuina kauppa-, teollisuus-, finanssi- ja vakuutusyhtymät — jotka ovat laillisesti perustetut ja tunnustetut toisen sopimuspuolen alueella, tunnustetaan myös toisen sopimuspuolen alueella lailliseksi. Ne saavat, ellei toisen maan lainsäädäntö pane sille esteitä, ja sillä ehdolla, että kaikkia sen määräyksiä noudatetaan, ulottaa toimintansa viimeksimainitun maan alueelle sekä siellä harjoittaa elinkeinoansa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Ne nauttivat siellä yhtä suopeaa kohtelua ja niillä on sama oikeus harjoittaa toimintaansa sekä hankkia, hallita ja käyttää irtainta ja kiinteätä omaisuutta, kuin suosi-

foga över lös och fast egendom som likartade bolag och sammanslutningar, hemmahörande i mest gynnat land.

Ovannämnda bolag och sammanslutningar skola i det andra landet icke påläggas andra eller högre skatter, avgifter eller pålagor, av vad slag de vara må, än dem, vilka upp bäras eller kunna komma att upp bäras av likartade inhemska eller i mest gynnat land hemmahörande bolag och sammanslutningar.

I övrigt skall vad i art. 2 och 3 stadgats angående enskilda medborgare i tillämpliga delar gälla även beträffande i denna artikel omförmälda bolag och sammanslutningar.

Artikel 5.

Köpmän, fabrikanter och andra näringsidkare, vilka äro medborgare i ettdera fördragsslutande landet och vilka genom ett av behörig myndighet i hemlandet utfärdat näringslegitimationsbevis styrka, att de där äro berättigade att idka handel eller annan näring och att de där erlägga stadgade skatter och avgifter, skola äga rätt att personligen eller genom i deras tjänst anställda resande, under iakttagande av föreskrivna formaliteter, inom det andra landet göra varuinköp samt upptaga beställningar. De äro berättigade att medföra varuprover, mönster och modeller men inga varor.

Vid utövande av berörda verksamhet skola ifrågavarande näringsidkare och handelsresande åtnjuta samma rättigheter, förmåner och befrielser, vilka i detta avseende tillerkännas eller kunna komma att

tuimmassa maassa kotipaikan omaavilla samanlaisilla yhtiöillä ja yhtymillä.

Edellä mainituille yhtiöille ja yhtymille ei saa toisessa maassa panna muita tai suurempia veroja, maksuja tahi rasituksia, olkootpa ne minikälaatuksia tahansa, kuin mitä nyt tai vastedes kannetaan samanlaatuksilta kotimaisilta tai suosituimmassa maassa kotipaikan omaavilta yhtiöiltä tai yhtymiltä.

Muuten ovat 2 ja 3 artiklan yksityisiä henkilöitä koskevat määräykset, soveltuvin kohdin, voimassa myös tämän artiklan mainitsemin yhtiöihin ja yhtymiin nähden.

5 Artikla.

Kauppiat, tehtailijat ja muut elinkeinonharjoittajat, jotka ovat toisen sopimusmaan kansalaisia ja jotka oman maansa asianomaisen viranomaisen antamalla elinkeino-oikeustodistuksella näyttävät toteen, että ovat siellä oikeutetut harjoittamaan kauppaa tai muuta elinkeinoa ja siellä suorittavat säädetyt verot ja maksut, ovat oikeutetut, henkilökohtaisesti tai palveluksessaan olevien matkustajien kautta, noudattamalla säädetyjä muodollisuuksia toisessa maassa tekemään tavaraostoja ja ottamaan tilauksia. Heillä on oikeus tuoda mukanaan tavara-näytteitä, kaavoja ja malleja, vaan ei tavaroita.

Mainittua tointansa harjoittessaan puheenalaiset elinkeinonharjoittajat ja kauppatavaraostajat nauttivat samoja oikeuksia, etuja ja vapautuksia kuin tässä kohdin on myönnetty tai vastedes myönne-

tillerkännas näringsidkare och handelsresande från vilket som helst tredje land. Särskilt skola de för ifrågavarande verksamhet icke vara underkastade andra eller högre skatter, avgifter eller pålagor, av vad slag de vara må, än dem, vilka tillämpas i förhållande till mest gynnad nation.

De fördragssslutande parterna skola ömsesidigt meddela varandra, vilka myndigheter äro behöriga att utfärda näringslegitimationsbevis och vilka föreskrifter innehavare av dylikt bevis vid utövande av sin ifrågavarande verksamhet har att iakttaga.

Föremål, vilka äro underkastade tullavgifter eller andra dylika pålagor och vilka av ifrågavarande näringsidkare och handelsresande medföras såsom mönster, modeller eller prover, skola i införsellandet vara befriade från tull- eller andra införsel- och utförselavgifter, under förutsättning att föremålen återutföras inom i sådant avseende föreskriven tid samt att identiteten av de införda och åter utförda föremålen är ställd utom tvivel. Återutförsel må äga rum genom envar tullkammare, som enligt i landet gällande bestämmelser äger vidtaga de för sådan utförsel erforderliga åtgärder.

I någotdera landet gällande förbud eller inskränkningar beträffande införseln eller utförseln beröras icke av förestående bestämmelser i denna artikel.

Återutförseln av mönster, modeller och prover skall i de båda länderna vid införseln säkerställas antingen genom deposition av ett tull-

tään minkä kolmannen maan elinkeinonharjoittajille tai kauppatatustajille tahansa. Erittäinkinään ei heille saa puheenalaisen toimensa takia panna muita tai suurempia veroja maksuja tai rasituksia, olkootpa ne minkälaatuksia tahansa, kuin mitä suosituimpaan maahan nähden sovelletaan.

Sopimuspuolet antavat kumpikin toisilleen tiedon sittä, mitkä viranomaiset ovat oikeutetut antamaan elinkeinooikeustodistuksia ja mitä määräyksiä näiden todistusten haltijan on noudatettava puheenaolevaa tointansa harjoittaessaan.

Tulli- ja muiden samankaltaisten rasiutusten alaiset esineet, joita puheenaolevat elinkeinonharjoittajat ja kauppatatustajat kaavoina, malleina tai näytteinä tuovat maahan, ovat tuontimaassa vapaat tullitai muista tuontija vientimaksuista, ehdolla, että esineet jälleen viedään maasta siitä säädetyt ajan kuluksa ja että maahan tuotujen ja jälleen maasta vietyjen esineiden samuus on epäilemätön. Jälleenvienti voi tapahtua minkä tullikamarin kautta tahansa, jolla maassa voimassa olevien määräysten mukaan on oikeus ryhtyä sellaista jälleenvientiä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Edellä tässä artiklassa olevat määräykset eivät koske kummassakaan maassa voimassa olevia tuonti- tai vientikieltoja tai -rajoituksia.

Vakuudeksi kaavojen, mallien ja näytteiden jälleenviennistä on kummassakin maassa niitä tuotaessa joko talletettava tullimaksuja vastaa-

avgifterna motsvarande belopp eller i annan ordning, som av myndigheterna i införsellandet gokännes. Därest ifrågavarande föremål inom föreskriven tid angivas till återutförelse vid behörig tullkammare, skall tullkammaren uttröna, huruvida föremålen äro identiska med de föremål, vilka beviljats tullfri införelse. Föreligger intet tvivel i detta avseende, skall tullkammaren konstatera återutförelsen och, såvitt möjligt omedelbart, återställa den lämnade säkerheten eller — i det fall att endast en del av införda varuprover, mönster eller modeller återutföras — en så stor del av den lämnade säkerheten, som hänför sig till de åter utförda mönsterna, modellerna eller provena.

Förutom de igenkänningsmärken, vilka för mönsternas, modellernas och provernas identifierande officiellt äsättas dem i utförsellandet, äro tullmyndigheterna i införsellandet berättigade att påfordra ytterligare igenkänningsmärken, därest detta i särskilda undantagsfall synes dem nödvändigt. För anbringande av dylika igenkänningsmärken må icke uppbäras några som helst avgifter till staten.

I allt vad angår införelse och återutförelse av varuprover, mönster och modeller tillerkänna de båda fördragsslutande parterna varandra därjämte behandling såsom mest gynnad nation.

Artikel 6.

I avseende å införande eller upprätthållande av förbud eller restriktioner beträffande införelsen eller ut-

va määra tai noudatettava muuta tuontimaan viranomaisten hyväksymää menettelyä. Jos puheenaolevat esineet määrääjässä asianomaiselle tullikamarille ilmoitetaan maasta vietäviksi, on tullikamarin tutkittava, ovatko esineet samat, joille tullivapaa tuonti on myönnetty. Ellei tästä ole mitään epäilystä, on tullikamarin todettava jälleenvienti ja, mikäli mahdollista, heti palautettava annettu vakuus tai, siinä tapauksessa, että vain osa maahan tuoduista kaavoista, malleista tai näytteistä viedään jälleen, niin suuri osa annetusta vakuudesta, mikä kohdistuu jälleen vietyihin kaavoihin, malleihin ja näytteisiin.

Paitsi tunnusmerkkejä, mitä kaavojen, mallien ja näytteiden samuuden toteamiseksi niihin vientimaassa virallisesti pannaan, saavat tuontimaan tulliviranomaiset vaatia lisätunnusmerkkien asettamista, jos tämä erikoisissa poikkeustapauksissa näyttää heistä välttämättömältä. Sellaisten tunnusmerkkien asettamisesta ei saa kantaa minkäänlaisia maksuja valtiolle.

Kaikessa, mikä koskee kaavojen, mallien ja näytteiden tuontia ja jälleenvientiä, sopimuspuolet myöntävät toisilleen suosituimman maan kohtelun.

6 Artikla.

Tuonti- tahi vientikieltojen tai -rajoitusten voimaansaattamisessa ja voimassa pysyttämässä molemmat

förseln tillerkänna de båda fördragsslutande parterna varandra mest gynnad nations behandling. Härifrån må inga andra undantag göras än sådana, som de båda parterna äro berättigade att tillämpa gentemot varje annat land.

Artikel 7.

I avseende å införseltullar ävensom alla andra avgifter, av vad slag de vara må, vilka uppbäras vid införsel av varor, förbinder sig envar av de fördragsslutande parterna att omedelbart och utan förbehåll låta den andra parten komma i åtnjutande av varje förmån, nedsättning och befrielse, som den medgivit eller kan komma att medgiva vilket som helst tredje land.

De fördragsslutande parterna tillförsäkra varandra likaledes mest gynnad nations behandling i avseende å utförseltullar ävensom alla andra avgifter, av vad slag de vara må, vilka uppbäras vid utförsel av varor.

Mest gynnad nations behandling är jämväl ömsesidigt tillförsäkrad i fråga om tullbehandling, tullformaliteter, tullrestitution ävensom varors insättande och behandling å tullager samt avgifterna härför.

Artikel 8.

Inre avgifter, vilka inom endera fördragsslutande partens område nu eller framdeles för statens eller för provinser, kommuners eller institutioners räkning påläggas tillverkning, beredning eller förbrukning av någon vara, må under ingen förvändning drabba varor från det

sopimuspuolet tunnustavat toisilleen suosituimmuuden. Tästä ei saa tehdä muita kuin sellaisia poikkeuksia, joita molemmat sopimuspuolet ovat oikeutetut soveltamaan mihin muuhun maahan tahansa.

7 Artikla.

Mitä tulee tuontitulleihin ja kaikkiin muihin maksuihin, olkootpa ne minkälaatuisia tahansa, joita kannetaan tavaroita maahan tuotaessa, sitoutuu kumpikin sopimuspuoli suomaan toiselle heti ja ehdoitta jokaisen edun, alennuksen ja vapautuksen, jonka on myöntänyt tai vastedes myöntää mille kolmannelle maalle tahansa.

Sopimuspuolet takaavat samoin toisilleen suosituimman kansan kohTELUN vientitulleihin ja kaikkiin muihin tavaroita maasta vietäessä kannettaviin maksuihin nähden, olkootpa ne minkälaatuisia tahansa.

Suosituimmuus taataan myös molemmin puolin tullikäsitelyssä, tullimuodollisuuksissa, tullipalautuksissa samoin kuin tullivarastoon panossa ja siellä käsittelyssä sekä tästä menevissä maksuissa.

8 Artikla.

Toisen sopimuspuolen alueella nyt tai vastedes valtion, maakuntain, kuntien tai laitoksien hyväksi jonkun tavaran tuotannosta, valmistuksesta tai kulutuksesta kannettavia sisäisiä maksuja ei millään ehdolla saa kantaa toisen sopimusmaan tavaroista suurempaa määrää tai ra-

andra fördragsslutande landet med högre belopp eller på mera betungande sätt än likartade varor från mest gynnat land.

Artikel 9.

Mellan de fördragsslutande parterna skola i avseende å transitering gälla bestämmelserna i den i Barcelona den 20 april 1921 undertecknade internationella konventionen och stadgan angående transiteringsfrihet, varvid de fördragsslutande parterna förbinda sig att sinsemellan tillämpa grundsatsen om mest gynnad nations behandling.

Artikel 10.

Varor av vilket som helst ursprung, vilka i transit föras genom endera fördragsslutande partens område, med eller utan uppläggning i frihamn, frilager, tullnederlag, transitupplag eller annat tullager, skola i avseende å införseltullar och alla andra avgifter samt i varje annat avseende vid införsel till den andra partens område åtnjuta minst lika gynnsam behandling, som skulle kommit dem till del, därest de infördes direkt från ursprungslandet.

Artikel 11.

Varor, som komma från den ena fördragsslutande partens område, skola på järnvägarna inom den andra partens område varken beträffande expedition och befordring eller med hänsyn till befordringspris eller med befordring sammanhängande allmänna avgifter behandlas ogynnsammare än likartade

sittavammalla tavalla kuin samanlaisista suosituimman maan tavaroista kannetaan.

9 Artikla.

Mitä kauttakuljetukseen tulee, ovat sopimuspuolten kesken voimassa kauttakulkevapaudesta Barcelonassa 20 päivänä huhtikuuta 1921 laaditun kansainvälisen yleissopimuksen ja säännön määräykset, sitoutuen sopimuspuolet keskenään soveltamaan suosituimman kansan kohtelun periaatetta.

10 Artikla.

Toisen sopimusmaan alueitse kuljetettavat tavarat, olivatpa mitä alkuperää tahansa, pantuina tai pane-matta varastoon vapaasatamassa, vapaavarikkoon, tullivarikkoon, kauttakulku- tai muuhun tullivarastoon, nauttivat, toisen sopimuspuolen alueelle tuotaessa, tuontitullien ja kaikkien muiden maksujen puolesta sekä kaikissa muissa kohdin ainakin yhtä suopeaa kohtelua kuin jos olisivat tuodut suoraan alkuperämaasta.

11 Artikla.

Toisen sopimuspuolen alueelta tulevia tavaroita ei saa toisen sopimuspuolen alueella rautateillä toimituksen ja kuljetuksen puolesta tahi kuljetusmaksun tai kuljetuksesta aiheutuvien yleisten maksujen suhteen kohdella epäedullisemmin kuin samanlaisia kotimaisia tai suosituimmasta maasta tulleita tavaroita sa-

inhemska varor eller varor från mest gynnad land, vilka befordras i samma riktning och på samma trafiksträcka.

Artikel 12.

Vid införsel av varor från ettdera landet till det andra skall företeende av ursprungsbevis i allmänhet icke erfordras. Dock må envar av de fördragsslutande parterna, för att kunna tillförsäkra från det andra fördragsslutande landet här rörande varor i förestående artiklar stadgade förmåner, såvitt dessa förmåner äro beroende av varornas ursprung, fordra att till dess område införda varor skola åtföljas av ursprungsbevis.

Med avseende å form och innehåll samt de allmänna principerna för användningen av dylika bevis tillerkänna parterna varandra ömsesidigt mest gynnad nations behandling.

Artikel 13.

De fördragsslutande parterna förbinda sig att i förhållande till varandra tillämpa bestämmelserna i den i Paris den 20 mars 1883 avslutade och i Washington den 2 juni 1911 reviderade internationella konventionen angående skydd för den industriella äganderätten.

Artikel 14.

De fördragsslutande parterna tillerkänna varandra ömsesidigt rätt att utnämna konsulära representanter i alla den andra parten tillhörande hamnar och handelsplatser,

maan suuntaan ja samaa liikennematkaa kuljetettaessa.

12 Artikla.

Tavaroita toisesta maasta toiseen tuotaessa ei alkuperätodistuksia yleensä vaadita. Kuitenkin voi kumpikin sopimuspuoli, taatakseen toisen sopimuspuolen alueelta peräisin oleville tavaroille edellisissä artikloissa säädetyt edut, mikäli nämä edut johtuvat tavarain alkupe-
rystä, vaatia, että sen alueelle tuotujen tavaroiden mukana tulee olla alkuperätodistus.

Sellaisten todistusten muotoon ja sisällykseen sekä niiden käytön yleisiin periaatteisiin nähden sopimuspuolet myöntävät toisilleen molemmin puolin suosituimman kansan kohtelun.

13 Artikla.

Sopimuspuolet sitoutuvat toisiinsa soveltamaan teollisen omistusoikeuden suojelemisesta Parisissa 20 päivänä maaliskuuta 1883 tehdyn ja Washingtonissa 2 päivänä kesäkuuta 1911 tarkastetun kansainvälisen yleissopimuksen määräyksiä.

14 Artikla.

Sopimuspuolet myöntävät toisilleen vastavuoroisesti oikeuden nimittää konsuliedustajia kaikkiin niihin toisen sopimuspuolen satamiin ja kauppapaikkoihin, joihin minkä

där anställande av konsulära representanter medgives någon tredje makt.

Vardera fördragsslutande partens konsulära representanter inom den andra partens område skola, sedan vederbörligt exekvatur erhållits, åtnjuta samma företrädesrättigheter, befrielser och behörighet, som där tillkomma eller framdeles kunna tillkomma någon tredje makts konsulära representanter. Likväl skola nämnda företrädesrättigheter, befrielser och behörighet icke kunna av dem påfordras i större utsträckning, än som tillkommer den sistnämnda partens konsulära representanter inom den förstnämndas område.

Artikel 15.

På grund av bestämmelserna i detta avtal kunna de fördragsslutande parterna icke göra anspråk på att komma i åtnjutande av:

a) de särskilda förmåner, vilka av endera parten beviljats eller kunna komma att beviljas andra angränsande stater för underlättande av lokaltrafiken i gränstrakterna inom ett område, som i regel icke må sträcka sig längre än 15 km. på vardera sidan om gränsen;

b) de förmåner, vilka Sverige beviljat Danmark genom den i anslutning till deklarationen den 29 december 1913 angående in- och utklarerering av fiskefartyg utfärdade kungl. förordningen den 25 maj 1917 angående rätt för danska fiskare att i svensk hamn avsätta fångst av färsk fisk, ävensom de förmåner, vilka Sverige i avseende å transitering tillerkänt Norge, i den mån be-

kolmannen valtiosn tahansa sallitaan konsuliedustajia asettaa.

Kummankin sopimuspuolen konsuliedustajat nauttivat, saatuaan asianomaisen tunnustuksen, toisen sopimuspuolen alueella samoja etuoikeuksia ja vapautuksia sekä samaa toimivaltaa, jotka siellä nyt ovat myönnettyinä tai vastedes myönnetään jonkun kolmannen valtion konsuliedustajille. Kuitenkaan he eivät saa vaatia näitä etuoikeuksia, vapautuksia ja toimivaltaa laajemmalti, kuin mitä viimeksimainittu sopimuspuolen konsuliedustajille myönnetään ensiksimitun sopimuspuolen alueella.

15 Artikla.

Tämän sopimuksen määräysten nojalla sopimuspuolet eivät voi vaatia itselleen:

a) niitä erikoisetuja, jotka toinen sopimuspuoli on myöntänyt tai vastedes myöntää toisille siihen rajoitetuville valtioille rajaseudun paikallisliikenteen helpottamiseksi alueella, joka yleensä rajan kummallakaan puolen ei saa ulottua 15 kilometriä kauvemmaksi siitä;

b) niitä etuja, jotka Ruotsi on myöntänyt Tanskalle kalastajalusten tuloja lähtöselvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1913 tehtyyn selvityskirjaan liittyvässä, 25 päivänä toukokuuta 1917 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa, joka koskee tanskalaisten kalastajain oikeutta Ruotsin satamissa myydä saamiensa tuoreita kaloja, eikä myöskään etuja, jotka Ruotsi kauttakuljetuksessa

rörda förmåner icke tillerkännas ytterligare någon stat;

c) de förmåner, vilka Finland beviljat eller framdeles kan komma att bevilja Estland i avsikt att bibehålla det hävdvunna varuutbytet med detta land, eller de förmåner, vilka Finland beviljat eller framdeles kan komma att bevilja Ryssland i avseende å fiske och salfångst i sina territorialvatten i Norra Ishavet, i den mån berörda förmåner icke tillerkännas ytterligare någon stat; eller

d) de förmåner, vilka omnämnas i art. 6 av det mellan Finland och Frankrike den 13 juli 1921 avslutade handelsfördraget och vilka avse införseln till Finland av viner och andra alkoholhaltiga drycker.

Artikel 16.

Detta avtal är avfattat på svenska och finska språken, och skola vid tolkning av avtalet båda texterna äga lika vitsord.

Artikel 17.

Detta avtal skall ratificeras av Hans Majestät Konungen av Sverige samt av Republiken Finlands President under förutsättning av respektive riksdagars godkännande. Ratifikationsinstrumenten skola utväxlas i Helsingfors, så snart ske kan.

Det träder i kraft femton dagar efter ratifikationsinstrumentens utväxlande samt förbliver gällande intill utgången av sex månader från den dag, då det blivit av endera parten uppsagt.

on myöntänyt Norjalle, sikäli kuin näitä etuja ei myönnetä jollekulle muullekin valtiolle;

c) niitä etuja, jotka Suomi on myöntänyt tai vastedes myöntää Virolle säilyttääkseen perinnäistapain mukaisen kaupankäynnin tämän maan kanssa, eikä niitä etuja, jotka Suomi on myöntänyt tai vastedes myöntää Venäjälle kalastuksessa ja hylkeenpyynnissä alueve-sillään Pohjoisella Jäämerellä, sikäli kuin näitä etuja ei myönnetä jollekulle muullekin valtiolle; tahi

d) niitä etuja, jotka mainitaan Suomen ja Ranskan kesken 13 päivänä heinäkuuta 1921 tehdyn kauppasopimuksen 6 artiklassa ja koskevat viinien ja muiden alkoholipitoisten aineiden tuontia Suomeen.

16 Artikla.

Tämä sopimus on tehty ruotsiksi ja suomeksi, ja kumpikin teksti on sopimusta tulkittaessa oleva yhtä todistusvoimainen.

17 Artikla.

Tämä sopimus on Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuninkaan ja Suomen Tasavallan Presidentin ratifioitava edellyttäen, että asianomaiset eduskunnat sen hyväksyvät. Ratifioimisasiakirjat vaihdetaan Helsingissä niin pian kuin suinkin.

Se tulee voimaan viidentoista päivän kuluttua ratifioimisasiakirjain vaihtamisesta ja pysyy voimassa, kunnes kuusi kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona jompikumpi sopimuspuoli on sen sanonut irti.

Till bekräftelse härav hava de fördragsslutande parternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 14 december 1927.

Eliel Löfgren.

(L. S.)

Vakuudeksi ovat sopimuspuolien täysivaltaiset edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kapaleena, 14 päivänä joulukuuta 1927.

Väinö Voionmaa.

(L. S.)

Werner Söderhjelm.

(L. S.)

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Sverige och Finland avslutade handelsavtalet hava de fördragsslutande parterna ytterligare överenskommit om följande.

Till artikel 1.

Genom bestämmelserna i detta avtal beröras icke vare sig av de fördragsslutande parterna nu eller framdeles utfärdade allmänna bestämmelser angående rätt för utlänning att taga eller innehava arbetsanställning eller i resp. land allmänt tillämpade undantagsbestämmelser, på grund varav utlänning i särskilda fall eller av särskilda orsaker kan förvägras rätt att vistas inom dess område.

För åtnjutande av de förmåner, som avses i denna artikel, förutsättes givetvis iakttagande av samma villkor och formaliteter, vilka enligt gällande lagstiftning tillämpas i avseende å medborgare tillhörande varje annat mest gynnat land.

Till artikel 4.

Med sammanslutningar med ekonomiskt syfte förstås jämväl kooperativa företag (andelslag).

Till artikel 5.

Näringslegitimationsbevisen skola vara utfärdade i enlighet med av bägge parterna antagen modell. Påteckning av konsulär eller annan myndighet skall icke erfordras.

Bestämmelserna i första stycket

Påttöspöytäkirja.

Allekirjoittaessaan tänään Ruotsin ja Suomen välisen kauppasopimuksen sopimuspuolet ovat edelleen sopineet seuraavasta.

1 artiklaan.

Tämän sopimuksen määräykset eivät koske sopimuspuolien nyt tai vastedes antamia yleisiä määräyksiä ulkomaalaisten oikeudesta ryhtyä ansiotyöhön tai pysyä siinä eikä asianomaisessa maassa yleisesti sovellettuja poikkeusmääräyksiä, joiden perusteella ulkomaalaiselta erikoisissa tapauksissa tahi erikoisista syistä voidaan kieltää oikeus oleskella sen alueella.

Tämän artiklan tarkoittamien etujen nauttimiseksi edellytetään luonnollisesti, että noudatetaan samoja ehtoja ja muodollisuuksia, joita voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti sovelletaan minkä muun suosituummuutta nauttivan maan kansalaisiin tahansa.

4 artiklaan.

Taloudellisia tarkoituseriä ajavilla yhtymillä tarkoitetaan myös osuuskuntia.

5 artiklaan.

Elinkeino-oikeustodistusten tulee olla laadittuja molempien sopimuspuolien hyväksymän mallin mukaisesti. Konsuli- tai muun viranomaisen vahvistusta ei niihin vaadita.

5 artiklan ensimmäisen kappaleen

av artikel 5 äro icke tillämpliga i avseende å upptagande av beställningar hos personer, vilka icke yrkesmässigt bedriva handel eller annan näring.

Bestämmelserna i detta avtal äro icke tillämpliga å gårdfarihandlare och andra dylika kringvandrande yrkesutövare.

Till artikel 7.

Sverige förbinder sig att under detta avtals giltighetstid icke företa sådan ändring i nu gällande svenska tullsats å ost, att därigenom en höjning skulle drabba från Finland härrörande emmenthalost.

Till artikel 12.

Å ursprungsbevis, utfärdade av statlig myndighet i ettdera fördragsslutande landet, skall påteckning av det andra landets konsulära eller andra myndigheter icke erfordras.

I avseende å ursprungsbevis, utfärdade i annan ordning, må för dylik påteckning icke uppbäras högre avgift än 1 kr. i Sverige och 10 mk. i Finland. Varje nedsättning eller befrielse, som ettdera fördragsslutande landet i avseende å dessa avgifter medgiver något tredje land, skall, under förutsättning av ömsesidighet, jämväl tillerkännas det andra fördragsslutande landet.

Till artikel 17.

För den händelse nu gällande svenska tullsatser å kött skulle höjas, förbehåller sig Finland rätt att uppsäga detta avtal att upphöra att gälla en månad efter skedd uppsägning.

määräyksiä ei sovelleta tilausten otamiscen henkilöiltä, jotka eivät ammattimaisesti harjoita kauppaa tai muuta elinkeinoa.

Tämän artiklan määräyksiä ei voida soveltaa kulkukauppiaisiin eikä muihin samallaisiin kuljeksiviin ammatinharjoittajiin.

7 artiklaan.

Ruotsi sitoutuu tämän sopimuksen voimassa ollessa olemaan tekemättä Ruotsin nykyiseen juuston tullimäärään sellaista muutosta, että korotus kohdistuisi Suomesta peräisin olevaan emmentaljuustoon.

12 artiklaan.

Jommankumman sopimusmaan valtioviranomaisten antamiin alkuperätodistuksiin ei vaadita toisen maan konsuli- tai muun viranomaisen vahvistusta.

Sellaisesta muussa järjestyksessä annettujen alkuperätodistusten vahvistuksesta ei saa kantaa suurempaa maksua kuin 1 kruunu Ruotsissa ja 10 markkaa Suomessa. Jokainen alennus tai vapautus, jonka toinen sopimusmaa näissä maksuissa myöntää mille kolmannelle maalle tahansa, on vastavuoroisuutta edellyttäen myönnettävä myös toiselle sopimusmaalle.

17 artiklaan.

Jos Ruotsin nykyiset lihan tullimäärät korotetaan, pidättää Suomi itselleen oikeuden tämän sopimuksen irtisanomiseen siten, että se lakkaa olemasta voimassa kuukauden kuluttua irtisanonnan tapahtumisesta.

De båda parterna äro ense om att dubbelbeskattning på den direkta beskattningens område de två länderna emellan bör undvikas, och förklara sig beredda att upptaga förhandlingar i syfte att få till stånd särskilda överenskommelser härom.

Parterna utgå från, att föreliggande avtals bestämmelser angående tillerkännande av mest gynnad nations behandling icke kunna åberopas för att komma i åtnjutande av den behandling i beskattningsavseende, som i förhållande till en tredje stat för undvikande av dubbelbeskattning tillämpas på grund av särskild överenskommelse rörande uppdelning av beskattningsrätten med hänsyn till vissa skatteköllor.

Konsulardeklarationen av den 9 november 1909 samt överenskommelsen angående erkännande av aktiebolag av den 10 maj 1915 mellan Sverige och Ryssland, vilka genom noteväxling i Helsingfors den 11 november 1919 förklarats fortfarande äga giltighet för förhållandet mellan Sverige och Finland, skola upphöra att gälla från och med dagen för föreliggande handelsavtals ikraftträdande.

Till bekräftelse härav hava de fördragsslutande parternas befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll såsom integrerande del av handelsavtalet.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 14 december 1927.

Eliel Löfgren.

(L. S.)

Molemmat sopuspuolet ovat yhtä mieltä, että kaksoisverotusta suoranaisen verotuksen alalla on näiden maiden välillä vältettävä, ja selittävä olevansa valmiit ryhtymään neuvotteluihin sitä tarkoittavien erikois-sopimusten aikaansaamiseksi.

Sopimuspuolet katsovat, että suosituimmuuden myöntämistä koskeviin tämän sopimuksen määräyksiin ei voida vedota tahdottaessa päästä nauttimaan sellaista kohtelua verotuksessa, jota kaksoisverotuksen välttämiseksi sovelletaan kolmanteen valtioon sen kanssa määrättyjen verolähteiden verottamisoikeuden jakamisesta tehdyn erikoissopimuksen nojalla.

Ruotsin ja Venäjän väliset, konsulilaitoksesta 9 päivänä marraskuuta 1909 laadittu selityskirja ja osakeyhtiöiden tunnustamisesta 10 päivänä toukokuuta 1915 tehty sopimus, jotka Helsingissä 11 päivänä marraskuuta 1919 tapahtuneella noottienvaihdolla ovat selitetyt edelleen voimassa oleviksi Ruotsin ja Suomen välillä, lakkaavat olemasta voimassa tämän kauppasopimuksen voimaantulopäivästä lukien.

Vakuudeksi ovat sopuspuolien täysivaltaiset edustajat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan kauppasopimuksen olennaisena osana.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kapaleena, 14 päivänä joulukuuta 1927.

Väinö Voionmaa.

(L. S.)

Werner Söderhjelm.

(L. S.)

Deklaration.**Selityskirja.**

I samband med det denna dag undertecknade handelsavtalet mellan Sverige och Finland hava de båda fördragsslutande parternas ombud, härtill vederbörligen bemyndigade, överenskommit om följande bestämmelser:

För vidmakthållande av den hävdvunna, medelst smärre fartyg underhållna, ved, fisk och lantbruksprodukter omfattande gränshandeln mellan Sverige och Finland, förbinda sig de fördragsslutande parterna att i alla avseenden vad beträffar behandlingen av fartygen och varorna, samt därmed sammanhängande formaliteter och avgifter, tillämpa samma grundsatser som i dessa hänseenden hittills varit bestämmande.

Vad befolkningarnas i gränstrakterna på gammal hävd baserade ekonomiska förbindelser med varandra beträffar, tillförsäkra de fördragsslutande parterna varandra även härutinnan möjligast gynnsamma behandling, dock förbehållande sig rätt att utfärda sådana bestämmelser, som anses nödvändiga för gränsbevakningen.

Till bekräftelse härav hava ombuden undertecknat denna deklARATION, vars bestämmelser utgöra en integrerande del av ovannämnda handelsavtal, och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm, i två exemplar, den 14 december 1927.

Eliel Löfgren.

(L. S.)

Tänään Ruotsin ja Suomen välillä tehtyä kauppasopimusta allekirjoitettaessa ovat molempien sopimuspuolien edustajat siihen asianmukaisesti valtuutettuina sopineet seuraavista määräyksistä:

Ylläpitääkseen perinnäistapoihin nojautuvaa pienten alusten välittämää halkojen, kalojen ja maataloustuotteiden rajakauppaa Ruotsin ja Suomen välillä, sopimuspuolet sitoutuvat alusten ja tavarain käsittelyssä sekä siihen liittyvissä muodollisuuksissa ja maksuissa kaikin puolin soveltamaan samoja periaatteita, joita näissa kohdin on tähänkin saakka noudatettu.

Mitä tulee rajaseudun väestöjen vanhaan tapaan perustuvaan keskinäiseen taloudelliseen kanssakäymiseen, takaavat sopimuspuolet tässäkin suhteessa toisilleen niin suojelemaan kohtelun kuin suinkin, pidättäen kuitenkin itselleen oikeuden antaa rajan vartioimiseksi tarpeelliseksi katsomiaan määräyksiä.

Vakuudeksi ovat valtuutetut allekirjoittaneet tämän selityskirjan, jonka määräykset muodostavat olennaisen osan edellä mainitusta kauppasopimuksesta, sekä varustaneet sen sineteillään.

Tehtiin Tukholmassa, kahtena kapaleena, 14 päivänä joulukuuta 1927.

Väinö Voionmaa.

(L. S.)

Werner Söderhjelm.

(L. S.)

Utskottet.

Chefen för handelsdepartementet har till ovannämnda statsrådsprotokoll bland annat erinrat, att, sedan republiken Finland blivit av Sverige de jure erkänd, de kommersiella förbindelserna mellan de båda länderna förblivit oreglerade, ett förhållande som på senare tid medfört vissa olägenheter. Efter att vidare hava redogjort för innehållet av det avtal, som med förevarande proposition framlagts, samt bland annat anfört, att avtalet i huvudsak vore grundat på principen om behandling såsom mest gynnad nation och att detsamma icke föranledde några rubbningar i gällande svenska tulltaxa, har föredragande departementschefen framhållit vissa punkter i avtalet, vilka enligt departementschefens mening kunnat i och för sig ingiva vissa betänkligheter.

Av vad departementschefen i sistnämnda hänseende anfört har utskottet velat omnämna dels den i slutprotokollets bestämmelser till artikeln 7 intagna förbindelsen från Sveriges sida att under avtalets giltighetstid icke höja den för närvarande utgående tullen å från Finland härrörande emmenthalost och dels det i samma protokoll till artikeln 17 antecknade finska förbehållet om en kortare uppsägningsfrist för avtalet, därest de svenska tullsatserna å kött komme att höjas.

En inför utskottet lämnad redogörelse för de förhandlingar, som föregått avtalet, har låtit de från svensk sida i nu berörda punkter gjorda medgivandena framstå såsom under de givna förutsättningarna ofrånkomliga. Icke heller i övrigt giver den ifrågavarande överenskommelsen enligt utskottets mening anledning till några avgörande invändningar. Vid sådant förhållande och då avtalet med tillhörande slutprotokoll och deklaration obestridligen bereder en fastare grundval för varuutbytet mellan de båda länderna, finner utskottet med tillfredsställelse, att överenskommelsen bör vara ägnad att i sin mån främja en fortsatt utveckling av våra förbindelser med Finland.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte meddela av Kungl. Maj:t äskat godkännande av det med förevarande proposition, nr 103, överlämnade handelsavtal med tillhörande slutprotokoll och deklaration.

Stockholm den 8 mars 1928.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bärge, Örne*, Bergman, Wigforss, friherre Beck-Friis*, K. Oscar Ericson i Obergå, Björnsson, Leander, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Olsson i Ramsta*, Nylander, Björklund, Lithander, Olsson i Gävle, Granath*, Ericson i Boxholm* och Nilsson i Hörby*.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.